

Humanus-czyli czym żyją młodzi ludzie

Obraz kondycji współczesnego pokolenia AD 2024

**Banasik. Borzęcka. Kmita. Kopacz. Kowalczyk. Papież. Słomińska. Smyła.
Urbańska. Zaremba.**

Najnowsze dyplomy i prace studentów z Pracowni Obrazu ASP w Łodzi.

Galeria: Ośrodek Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim

Czas trwania wystawy: 31 stycznia – 28 lutego 2025 r.

Wernisaż: 31 stycznia, godz. 19.00

Z wielką przyjemnością prezentuję piotrowskiej publiczności ostatnie prace dyplomowe moich byłych studentów. Pochylam się nad nimi raz jeszcze i pokazuję ich dokonania artystyczne, dając im przestrzeń do bycia usłyszanym i zrozumianym. Zauważyłam, że mimo różnorodności koncepcji, tematów, narracji, stylów, technik czy mediów, jakimi posługują się młodzi artyści, istnieje jeden zasadniczy wspólny element – to wymiar ludzki. Ja versus ja, lub ja versus świat – dobry początek drogi artystycznej, dobry własny kompas, to dobra propozycja, by w ciszy usłyszeć siebie, drugiego, innych. Oto ja, oto „ecce homo”, ja zderzone z czymś – sobą, światem, mediami, wiedzą lub problemami wielkości góry... Krzyżące „ja” uwalnia się, co tylko podkreśla autentyczność prezentowanych prac, które w jakimś filozoficznym i metafizycznym wymiarze musiały wręcz powstać. W ten wymiar wpisuje się doskonale także postawa moich dwóch aktualnych studentów, których zapraszam do współtworzenia tej przestrzeni.

Parafrazując słowa ś.p. prof. Romany Hałat, mojej artystycznej mentorki, w takiej mierze w jakiej człowiek robi dla siebie, robi automatycznie dla innych. W tym duchu proszę przyjąć tę wystawę jako głos młodych ludzi, którzy z ogromną troską, uwagą i wrażliwością wobec siebie i świata, w którym przyszło im żyć, przygotowali swoje projekty – z pełnym zaangażowaniem, na swoją miarę, na miarę człowieka, poszukującego odpowiedzi na fundamentalne egzystencjalne pytania.

Ta wystawa jest dla nich, dla mnie i dla każdej publiczności.

Wystawa ta prezentuje najnowsze dyplomy magisterskie i licencjackie z Pracowni Obrazu z Instytutu Malarstwa i Rysunku Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Ekspozycja stanowi zbiór różnorodnych perspektyw, emocji i refleksji, wraz z pytaniami o współczesny świat, tożsamość, codzienność i wyzwania swoich czasów. Ich obrazy to zapis indywidualnych doświadczeń, ale także komentarz do otaczającej rzeczywistości – przefiltrowany przez wrażliwość, technikę i osobisty język artystyczny.

Indywidualizm stanowi oś przewodnią, manifestując się poprzez różnorodne tematy, formy i podejścia do medium. Każdy z młodych artystów dokonuje własnej redefinicji granic obrazu,

przekraczając jednorodne narracje, by zmierzyć się z uniwersalnymi, a zarazem głęboko osobistymi wątkami. Różnorodność staje się w tym kontekście zarówno dowodem na rozwój jednostki, jak i wielogłosem współczesnego malarstwa. Obecność tak zróżnicowanych prac w jednym miejscu nie tylko inspiruje do refleksji nad znaczeniem indywidualności w sztuce, ale także skłania do pytania, w jaki sposób te różnice mogą budować wspólną przestrzeń wymiany myśli i doświadczeń.

Dzielimy się tym z piotrkowską publicznością, zamykamy pewien rozdział, po to, aby otworzyć nowy.

Artyści biorący udział w wystawie:

Alicja Banasik, *Cienie*, 2023r.

Założenia koncepcji dyplomowej *Cienie* Alicji Banasik opierają się na nadaniu humanoidalnej formy emocji, jaką jest strach. Artystka, inspirując się mitologią słowiańską, analizowała lęk jako wszechobecną emocję towarzyszącą ludziom na przestrzeni wieków. Strach, będący źródłem wielu niewytłumaczalnych zjawisk, był próbą radzenia sobie z emocjami poprzez ich materializację i nadanie im formy. Deformacje te symbolizują niepokój i gotowość do ucieczki, oddając wrażenie przytłoczenia i niemożności kontroli. Projekt umożliwia dostrzeganie i definiowanie swoich emocji, co ma na celu zapanowanie nad nimi w chwilach kryzysu.

Klaudia Borzęcka, *Spółczeństwo osiągnięć*, 2024r.

Projekt dyplomowy *Spółczeństwo osiągnięć* Klaudii Borzęckiej to wizualizacja niedopasowania jednostki do reguł współczesnej rzeczywistości społecznej. Autorka analizuje relacje między jednostką, społeczeństwem a władzą polityczną. Projekt wyróżnia się krytycznym myśleniem, artystyczną autonomią i zdolnością przedstawienia złożonych relacji społecznych w oryginalnej formie wizualnej.

Aleksandra Kmita, *Przestrzeń domowa*, 2022r.

Licencjacki projekt dyplomowy Aleksandry Kmita to malarska rekonstrukcja pokoju, w którym Artystka spędziła pierwsze lata swojego życia. Jest to próba odwzorowania przestrzeni domowej na podstawie zdjęć–wejście w przeszłość i symboliczne zamknięcie pewnego etapu życia. Refleksja nad tym, kim jestem, skąd pochodzę i dokąd zmierzam, to uniwersalne pytania aktualne dla każdego z nas. Rekonstrukcja pokoju, w którym rozpoczęła się „podróż” pod tytułem „moje życie”, nawiązuje do pojęcia początku i miejsca jako stałych danych. Projekt ten zaprasza oglądających do osobistych refleksji nad własnym czasem i przestrzenią.

Jakub Kopacz, *Zderzenia*, 2024r.

Jakub Kopacz w obrazach bada przede wszystkim swoją osobistą tożsamość, wyrażając emocje i doświadczenia w sposób intymny i niezwykle autentyczny. Kompilacje figuratywne są wizualnym zapisem jego refleksji nad własnym istnieniem i miejscem. Obrazy te przyciągają uwagę dzięki swojej głębokiej ekspresji, skali i niepowtarzalnej wrażliwości na kolor i formę. Jakub Kopacz jest studentem III roku kierunku malarstwa.

Paulina Kowalczyk, *Również jesteśmy*, 2024r.

Również jesteśmy – projekt dyplomowy Pauliny Kowalczyk to wyjątkowe połączenie malarstwa i arteterapii. Praca ta stanowi osobisty i grupowy dialog z osobami, które mierzą się z problemem syndromu DDA (Dzieci Dorosłych Alkoholików), dotykającym aż 15% populacji. Autorka wykazała niezwykłą odwagę i wrażliwość, tworząc projekt, który nie tylko angażuje artystycznie, lecz także edukuje, uświadamia, a być może i zmienia. Malarstwo odgrywa tu rolę pomocniczą, służąc osobom i ich wspólnym wyzwaniom. Portrety i towarzyszące im osobiste historie uczestników niosą ze sobą ogromny ładunek emocjonalny, który rezonuje na wielu poziomach. Projekt wnosi istotny wkład w dyskurs do arteterapii na temat syndromu DDA.

Wiktoria Papież, *Anormalność*, 2024r.

Obrazy Wiktorii Papież – studentki IIIr. eksplorują granice percepcji, wciągając widza w świat figuratywnych przedstawień człowieka i jego otoczenia, osadzonych w kontekście współczesnej rzeczywistości zdominowanej przez internet i cyfrowe manipulacje obrazem. Jej prace balansują na granicy groteski, prezentując postaci o zdeformowanych proporcjach, wyolbrzymionych emocjach i niepokojących interakcjach z otaczającą przestrzenią.

Gabriela Słomińska, *Super Shanti*, 2024r.

Kolekcja obrazów *Super Shanti* jest wyrazem nieustannej podróży w kierunku głębszego zrozumienia siebie oraz otaczającej rzeczywistości. Shanti to słowo pochodzące z języka sanskryckiego, które oznacza "pokój", "spokój". Ideą przewodnią jest harmonia pomiędzy wewnętrznym dzieckiem a obecnym *ja* lub/ oraz rodzicem. Amorficzne formy obrazów nawiązują do początkowych etapów życia, kiedy wszystko jest w procesie formowania i odkrywania. Każdy detal, nawet ten niewidoczny, pełni istotną rolę w przeistaczaniu się, odnosząc się do emocjonalnych i duchowych aspektów ludzkiego doświadczania siebie.

Zofia Smyła, *Manowce*, 2024r.

Projekt dyplomowy Zofii Smyły, zatytułowany *Manowce* jest osobistym i głęboko refleksyjnym przedsięwzięciem, eksplorującym tematykę nieznanymi ścieżkami, zagubienia oraz wewnętrznych sił prowadzących w nieoczekiwane miejsca. Artystka przedstawia swoje doświadczenia w kontekście przestrzeni, które odzwierciedlają trudne momenty życia, w których utrata kierunku i emocjonalne zagubienie stają się punktem wyjścia do twórczości. Prace te są efektem przepracowania wspomnień i emocji związanych z przestrzeniami miejskimi. Czerwone ciała pozbawione torsów, które stanowią symboliczne „Manowce”, odzwierciedlają niepokonaną siłę, popychającą w nieznaną rejony. Obiekty i obrazy tworzą przestrzeń, która angażuje do refleksji nad zjawiskiem będącym metaforą niejasnych i trudnych do zrozumienia sił, które wpływają na nasze życie.

Adrianna Urbańska, *Antropomorficzne Morze*, 2024r.

Koncepcja projektu *Antropomorficzne Morze* Adrianny Urbańskiej to podróż przez światy wewnętrzne i zewnętrzne, gdzie woda staje się metaforą transformacji, snów oraz symboliki związanej z ludzkim istnieniem. Projekt otwiera drzwi do osobistej interpretacji, gdzie indywidualne refleksje mogą połączyć się z uniwersalnymi doświadczeniami, tworząc przestrzeń do głębszego osadzenia siebie. Projekt ten jest oparty na osobistych doświadczeniach, przeżyciach oraz snach Artystki. Akwenowi morskemu są przypisane cechy antropomorficzne. Monolityczny film został rozłożony na elementy pierwsze, a każda klatka staje się podstawą do stworzenia 51 małoformatowych obrazów. Morze zostaje w pewnym sensie unieruchomione.

Katarzyna Zaremba, *Nie mogę nie zdążyć*, 2024r.

Projekt dyplomowy zatytułowany *Nie mogę nie zdążyć* Katarzyny Zaremby stanowi eksplorację osobistych refleksji na temat współczesnego funkcjonowania w nowej dla siebie rzeczywistości. Kanwą, na której oparła swoje rozważania Artystka, stał się pusty, ruchomy/nieruchomy pejzaż jako potencjał obecności i nieobecności. Autorka stawia filozoficzne pytania o sens i rolę drobnych gestów jednostki wobec natury, mając jednocześnie świadomość istnienia gigantów korporacyjnych, machin przemysłowych i skali ich destrukcyjnych działań.

Kuratorka: Aleksandra Gieraga

styczeń 2025r.

Pracownia Obrazu

Instytut Malarstwa i Rysunku

Wydział Sztuk Pięknych

Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Prowadząca: dr hab. Aleksandra Gieraga, prof. uczelni

Asystentka: dr Katarzyna Gołębiowska

Galeria: Ośrodek Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim

Adres: Piotrków Trybunalski, ul. Dąbrowskiego 5

Tel. 44 7339388

www. <https://odaart.pl/>